

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: C. B. L.**, zastoupen Mgr. Pavlínou Mixovou, advokátkou, se sídlem Hradec Králové, Velké náměstí 135/19, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 107/2004 - 53 ze dne 1. 12. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze č. j. 48 Az 107/2004 - 53 ze dne 1. 12. 2004, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 1248/VL - 11 - P13 - 2001 ze dne 15. 3. 2004 o neudělení azylu poté, kdy stěžovatel vzal svoji žalobu zpět.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že stěžovateli bylo nyní kasační stížností napadené usnesení doručeno dne 17. 12. 2004. Kasační stížnost byla k poštovní přepravě podána dne 7. 1. 2005.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 31. 12. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 7. 1. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl

zabývat důvody, které stěžovatele k podání kasační stížnosti vedly a aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nelze-li zmeškání zákonem stanovené lhůty pro podání kasační stížnosti prominout, pak Nejvyšší správní soud nemohl jakkoli zohlednit ani důvody, kterými stěžovatel ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 17. 1. 2005 zdůvodňoval opožděnost podání kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu